HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ר"מ סבר לה כר"ע במתא בלא הכיא שלים ופליג עלי' ח] בהכיא שלים: **מ"ט** לחבל בהדיא המדכא קלי לטעויה ופקח לן כלעלוי [עפ"י כלמהרינן] בפ' כל קרבנות (לקמן פה.). לגירסת דפרישית לעיל מ] [עפ"י] משום כלגיס מהדר לף מעטיות: **קלירכס**. רלשית קלירכס (ויקרא כג) לקלירכס תהא זו רלשית ולא לקליר מלוה: **מה ט"ל**. והא כתיב בסיפיה דקרא מקריב י] מנחת כהורין: **מן הקמה**. דכתיב[ט] מרמש בקמה: **מן הלח**. דכתיב [ויקרא ב] כרמל: **גלילה**. כדלמרן בריש פירקין [סו.] לי לתא מוקא תמימות הלא ט"ל לתא מתחיל מבערב: **כל שהוא**. לף מן העמריס: **מ"מ**. לף מן הרמוק מיכולגיס: **ולהקטיר חלביס**. מה שמעכבל מן המוקא ממזיר כל הלילה: **ט) שמוקו יא] כל היום**. כגון יב] שחיטה וזריקת דמיס דכתיב (ויקרא ז) ביום צותו לת בני ישראל וגו': **מה דיום גלילה לא**. דקדמיס שמתון בלילה פסולין לחמר במסכת זבח (דף מ.). זחת היא העולה י) דכי הלו מיעוטין פרט יג) לכשחטה בלילה פסולה כו' ט) בפרק יולא לדופן (שם): **ס) אם יש לחמרת**. לפילו בממוכר יד] מניחין לחת תחמיה וקולרין וטוחנין לותה ביום טו] שלא יהמרו מוחר להקריב מנחה טמחה ולפי' דיחיד: **שנקלר שלא כמקומו פסול**. טז] ט) (הלכך) ומלות קלירה בלילה ולא ביום הלכך הא דתני לעיל נקלר ביום כשר רבי היא והא דתניא פסול רבי אלעזר ברבי שמעון: יז] מ) **רבו של אביו**]. ר"ש תלמידו של ר"ע דחמר ביבמות בפרק הבא על יבמתו (דף סב:) והיה העולם שמם עד שבא ר"ע כו': **כלל אר"ע**. במילה קא מיירי בפרק רבי אלעזר דמילה ט): **וסבר לה**. ר' אלעזר כר' שמעון דחמר קלירה העומר מלוה ודוחה שבת: **ולי ס"ד נקלר שלא כמקומו כשר אמאי דוחה שבת**. הא קלירה יח] לן כר"ע דכל שאפשר לעשותה מע"ם אינה דוחה שבת אלא במקומה כו' יט) **דתנן רבי ישמעאל אומר** כ] **מה חריש רשות אף קציר רשות יצא** ה]**קציר העומר שהיא מצוה ואי סלקא דעתך נקצר שלא במקומו כשר אמאי דחי שבת נקריה מערב שבת אלא מדדחי שבת שמע מינה נקצר שלא במקומו פסול ורבי לאו מלמידיה דר"ש הוא והתניא אמר רבי** כ) **כשהיינו למדין תורה אצל רבי שמעון בתקוע** יהיינו מעלין לו שמן ואלונטית מחצר לגג ומגג לקרפיף ומקרפיף לקרפיף אחר עד שאנו מגיעין למעיין שאנו רוחצין בו **סבר לה כוותיה בחדא**. בכה"ג הוה מלי למנוי לעיל דחמר ע) בזימנא דף כג.): **מנין שאם נקצר ביום כשר ודוחה את השבת**. לרבי לגיעזר דחמר בא] ק) (דמ') [דחפי'] מחפר לעשות מערב שבת דוחה לת השבת יתכן מ"ג דמוקו גלילה יום דבדיעבד ביום כשר ולריך לומר דדוחה לת השבת לכתחלה קלי מלא מהקריבה והא דלקמן דדריס ליה ממועדי ס' שהכתוב קבע מועד לחד לכולן והכא מיירי לה מתקריב לאו דוקא דהא טומחה מיירי לה מתקריב ממועדי ס' והכא מיירי לה מתקריב: **אף הלילה ביום לא**. ע"כ ביום שלמחרת קחמר דלמי ביום שלפניו הרי הקטר חלביס בג] דכתיב ביום שחוטתן ותימה דמ"כ ד] מלי קשה ליחמ מתני' דלמא נקלר ביום כשר היינו ביום שלפניו בכהקטרת חלביס בג] וי"ל דלעניין קלירה לף שייך לחלק בין יום שלפניו ליום שלחריו כדלילפינן בריש פירקין (דף סו.) קלירה ופסידה בד]: **הא** רבי הא רבי אלעזר ברבי שמעון. בסחם משנה דמגילה (דף כ:) הלכה כדפריסית בריש פירקין (דף סו. ד"ה זכר): **הבא** אחרת תחתית. בפ"ק דיומח (דף ז.) משרש לפילו למחן דחמר טומחה מוחרת היא בניבור מניח מחרת להתיר שיריס:

בשיטת רבי עקיבא רבו אמרה. מילתיה דר' עקיבא בפרק רבי לגיעזר דמילה (שבת דף קל.) ובפסחים בפ' חלו דבריס (דף סט:) ולקמן בשתי וערבין (דף סו.) ולא סבר לה כוותיה לגמרי חלא בהכיא דכל מלחכה שחפשר כו' דפליג ר' לגיעזר ולא סבר ליה כוותיה דבמותי הוא חלא בהכיא דמה מרים רשות סבר לה כרבי ישמעאל ולא כרבי עקיבא דמוקי קרא למרים של ערב שביעית:

אמאי דחי שבת נקריה מערב שבת. ופ"ג לכתחלה מלוחו בלילה כיון דדיעבד כשר לא הוי דומיא דתמיד דכתיב ביה במועדו לומר דלמי תמיד דכתיב ביה דלמיד בעיבוד:

שנתמר

ט) [דברים יב, ה] אל המקום אשר יבחר ה' אלהיכם משכטיכם ומנחתיכם ותרומת ידיכם ונדריכם ונדבותיכם ובכרות בקרכם וצאנכם. י) [ויקרא ב, ב] והקריב אתה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלת מנחתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחוח ליהוה. יא) [ויקרא ב, ד] וכי תקריב קרבן מנחה מאפה תנור סלת חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן. יב) [ויקרא ב, יד] וכי תקריב מנחת בכורים ליהוה אביב קלי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך. יג) [ויקרא ב, ב] והקריב אתה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחוח ליהוה. יד) [ויקרא ב, ג] והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה. טו) [ויקרא ב, ד] ולא תעשה קרבנך מנחה מאפה תנור חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן. טז) [ויקרא ב, ה] ואם מנחה על המחבת קרבנך סלת בלולה בשמן מצות תהיה. יז) [ויקרא ב, ו] פתות אתה פתים מנחה הוא. יח) [ויקרא ב, ז] ואם מנחה מרחשת קרבנך סלת בשמן תעשה. יט) [ויקרא ב, יא] כל המנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה. כ) [ויקרא ב, יב] קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל המזבח לא יעלו לריח ניחוח. כא) [ויקרא ב, יג] וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח. כב) [ויקרא ב, יד] וכי תקריב מנחת בכורים ליהוה אביב קלי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך. כג) [ויקרא ג, ג] והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב. כד) [ויקרא ג, ד] ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה. כה) [ויקרא ג, ט] והקריב משלמי הקרבן אשה ליהוה חלבו האליה תמימה לעמת עצה יסירנה והחלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב. כו) [ויקרא ג, יד] והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב. כז) [ויקרא ג, טו] ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה. כח) [ויקרא ד, ח] והרים ממנו את כל חלב פר החטאת את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב. כט) [ויקרא ד, ט] ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה. ל) [ויקרא ד, כה] ונתן הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות מזבח העלה ואת דמה יצק אל יסוד מזבח העלה. לא) [ויקרא ד, לא] ואת כל חלבה יסיר כחלב הסר מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחוח ליהוה וכפר עליו הכהן וסלח לו. לב) [ויקרא ד, לה] ואת כל חלבה יסיר כחלב השה מן הכבש ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות מזבח העלה ואת דמה יצק אל יסוד מזבח העלה. לג) [ויקרא ה, יב] והביא אתה אל הכהן וקמץ הכהן מלא קמצו את אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי יהוה חטאת הוא. לד) [ויקרא ה, יג] וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה והיתה לכהן כמנחה. לה) [ויקרא ה, יד] וידבר יהוה אל משה לאמר. לו) [ויקרא ה, כג] והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר עשק או את הפקדון אשר הפקד אתו או את האבדה אשר מלא. לז) [ויקרא ה, כד] או מכל אשר יבע עליו לשקר והשיבו באשמו בראש לחמשתיו יסף עליו ונתן לאשר הוא לו ביום אשמתו. לח) [ויקרא ה, כה] ואת אילו תביא ליהוה תמים מן הצאן בערכך אשם אל הכהן והכפר הכהן עליו לפני יהוה וסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה. לט) [ויקרא ו, ב] צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו. מ) [ויקרא ו, ג] ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח. מא) [ויקרא ו, ד] ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור. מב) [ויקרא ו, ה] ואש המזבח תוקד בו לא תכבה והבעיר עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים. מג) [ויקרא ו, ו] אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה. מד) [ויקרא ו, ז] וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח. מה) [ויקרא ו, ח] והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבונה אשר על המנחה והקטיר המזבחה ריח ניחחו אזכרתה ליהוה. מו) [ויקרא ו, ט] והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה. מז) [ויקרא ו, י] לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים כחטאת וכאשם הוא לו. מח) [ויקרא ו, יא] כל זכר בבני אהרן יאכלנה חק עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדש. מט) [ויקרא ו, יב] וידבר יהוה אל משה לאמר. נ) [ויקרא ו, יג] זאת קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אתו עשרון הסלת מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב. נא) [ויקרא ו, יד] על מרחשת בשמן תעשה מלולה תביא מנחת פתים ביחות ריח ליהוה. נב) [ויקרא ו, טו] והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה כליל תקטר. נג) [ויקרא ו, טז] וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל. נד) [ויקרא ו, יז] ואל בני ישראל תדבר לאמר. נה) [ויקרא ו, יט] וכי תקריב זבח תודת שלמיו על זבח תודתו יאכל ביום קרבנו יעזב ממנו לבקר. נו) [ויקרא ו, כ] ואשה כי תדר נדר או נדבה יהוה וזבח על המזבח. נז) [ויקרא ו, כא] ואכלתם ביום קרבנכם ומחרת והנותר עד יום השלישי באש ישרף. נח) [ויקרא ו, כב] ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא. נט) [ויקרא ו, כג] ובשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף ובשר כל טהור יאכל בשר. ס) [ויקרא ו, כד] והנפש האכלת נבלה וטרפה לכל מלאכה ואכל לא תאכלו. סא) [ויקרא ו, כה] דבר אל בני ישראל לאמר חטאת יום תשחט את החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא. סב) [ויקרא ו, כו] הכהן המחטאתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד. סג) [ויקרא ו, כז] כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על בגד עליו תכבס את היזה עליו במקום קדש. סד) [ויקרא ו, כח] וכלי חרש אשר בשל בו יהיה ואם בכלי נחשת בשל ומרק ושטף במים. סה) [ויקרא ו, כט] כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא. סו) [ויקרא ז, א] וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא. סז) [ויקרא ז, ב] במקום אשר ישחטו את העלה ישחט את האשם וזרק את דמו על המזבח סביב. סח) [ויקרא ז, ג] ואת כל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב המכסה את הקרב. סט) [ויקרא ז, ד] ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה. ע) [ויקרא ז, ה] והקטיר אתם הכהן המזבחה אשה ליהוה אשם הוא. עא) [ויקרא ז, ו] כל זכר בכהנים יאכלנו במקום קדש קדשים הוא. עב) [ויקרא ז, ז] כחטאת כאשם תורה אחת להם הכפר בה יהיה לו. עג) [ויקרא ז, ח] והכהן המקריב את עלת איש עור העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה. עד) [ויקרא ז, ט] וכל מנחה אפויה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן המקריב אתה לו תהיה. עה) [ויקרא ז, י] ומנחה בלולה בשמן ויבשה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו. עו) [ויקרא ז, יא] וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה. עז) [ויקרא ז, יב] אם על תודה יקריבנו והקריב על זבח התודה מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן מלולת סלת חלת בלולת בשמן. עח) [ויקרא ז, יג] על חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו. עט) [ויקרא ז, יד] ומנה אחת מכל קרבן תרומה ליהוה לכהן הזרק את דם השלמים לו יהיה. פ) [ויקרא ז, טו] ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר. פא) [ויקרא ז, טז] ואם נדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו יאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל. פב) [ויקרא ז, יז] והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף. פג) [ויקרא ז, יח] ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה לא יחשב למקריבו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא. פד) [ויקרא ז, יט] והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף ובשר כל טהור יאכל כל בשר. פה) [ויקרא ז, כ] והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה. פו) [ויקרא ז, כא] ונפש כי תגע בכל טמא בטמאת אדם או בבהמה טמאה או בכל שקץ טמא וכל מעמיה. פז) [ויקרא ז, כב] וידבר יהוה אל משה לאמר. פח) [ויקרא ז, כג] דבר אל בני ישראל לאמר כל שור וכשב וכעז לא תאכלו. פט) [ויקרא ז, כד] וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלנו. צ) [ויקרא ז, כה] כי כל אכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה ונכרתה הנפש האכלת מעמיה. צא) [ויקרא ז, כו] וכל דם לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה. צב) [ויקרא ז, כז] כל נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה. צג) [ויקרא ז, כח] וידבר יהוה אל משה לאמר. צד) [ויקרא ז, כט] דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח שלמיו יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמיו ליהוה. צה) [ויקרא ז, ל] ידיו תביאנה את אשי יהוה את החלב על החזה יביאנו את החזה תנופה אתו תנוף תנופה לפני יהוה. צו) [ויקרא ז, לא] והקטיר הכהן את החלב המזבחה והיו לאהרן ולבניו. צז) [ויקרא ז, לב] ושוק ימין תתנו תרומה לכהן מזבחי שלמיכם. צח) [ויקרא ז, לג] המקריב את דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה. צט) [ויקרא ז, לד] כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם ואתנה אתם לאהרן הכהן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל. ק) [ויקרא ז, לה] זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריבו אתם לכהן ליהוה. קא) [ויקרא ז, לו] אשר צוה יהוה לתת להם ביום משח אתם מאת בני ישראל חק עולם לדרתם. קב) [ויקרא ז, לז] זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים. קג) [ויקרא ז, לח] אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צותו את בני ישראל להקריב את קרבנם ליהוה במדבר סיני. קד) [ויקרא ח, ב] קח את אהרן ואת בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות. קה) [ויקרא ח, ג] ואת כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד. קו) [ויקרא ח, ד] ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה אל פתח אהל מועד. קז) [ויקרא ח, ה] ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות. קח) [ויקרא ח, ו] ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירחץ אתם במים. קט) [ויקרא ח, ז] ויתן עליו את הכתנת ויחגר אתו באבנט וילבש אתו את המעיל ויתן עליו את האפד ויחגר אתו בחשב האפד ויאפד לו בו. קי) [ויקרא ח, ח] וישם עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת התמים. קיא) [ויקרא ח, ט] וישם את המצנפת על ראשו וישם על המצנפת אל מול פניו את ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה יהוה את משה. קיב) [ויקרא ח, י] ויקח משה את שמן המשחה וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש אתם. קיג) [ויקרא ח, יא] ויז ממנו על המזבח שבע פעמים וימשח את המזבח ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו לקדש אתם. קיד) [ויקרא ח, יב] ויצק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אתו לקדש אתו. קטו) [ויקרא ח, יג] ויקרב משה את בני אהרן והלבש כתנת ויחגר אתם אבנט ויחבש להם מגבעת כאשר צוה יהוה את משה. קטז) [ויקרא ח, יד] ויגש את פר החטאת ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש פר החטאת. קיז) [ויקרא ח, טו] וישחט ויקח משה את הדם ויתן על קרנות המזבח סביב באצבעו ויחט את המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדשהו לכפר עליו. קיח) [ויקרא ח, טז] ויקח את כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת חלבהן ויקטר משה המזבחה. קיט) [ויקרא ח, יז] ואת הפר ואת עורו ואת בשרו ואת פרשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה יהוה את משה. קכ) [ויקרא ח, יח] ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל. קכא) [ויקרא ח, יט] וישחט ויזרק משה את הדם על המזבח סביב. קכב) [ויקרא ח, כ] את האיל נתח לנתחיו ויקטר משה את הראש ואת הנתחים ואת הפדר. קכג) [ויקרא ח, כא] ואת הקרב ואת הכרעים רחץ במים ויקטר משה את כל האיל המזבחה עלה הוא לריח ניחוח אשה ליהוה כאשר צוה יהוה את משה. קכד) [ויקרא ח, כב] ויקרב את האיל השני איל המלאים ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל. קכה) [ויקרא ח, כג] וישחט ויקח משה מדמו ויתן על תנוך אזן אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית. קכו) [ויקרא ח, כד] ויקרב את בני אהרן ויתן משה מן הדם על תנוך אזנם הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית ויזרק משה את הדם על המזבח סביב. קכז) [ויקרא ח, כה] ויקח את החלב ואת האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת חלבהן ואת שוק הימין. קכח) [ויקרא ח, כו] ומסל המצות אשר לפני יהוה לקח חלת מצה אחת ולחם שמן אחד ורקיק אחד ויתן על החלבים ועל שוק הימין. קכט) [ויקרא ח, כז] וישם הכל על כפי אהרן ועל כפות בניו וינף אתם תנופה לפני יהוה. קל) [ויקרא ח, כח] ויקחם משה מעל כפיהם ויקטר המזבחה על העלה מלואים הוא לריח ניחוח אשה ליהוה. קלא) [ויקרא ח, כט] ויקח משה את החזה וינפ אתו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים לו היתה למנה כאשר צוה יהוה את משה. קלב) [ויקרא ח, ל] ויקח משה משמן המשחה ומן הדם אשר על המזבח והזה על אהרן על בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו ואת בגדיו ואת בניו ואת בגדי בניו אתו. קלג) [ויקרא ח, לא] ויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלו את הבשר פתח אהל מועד ושם אתו תאכלהו ואתם בלחם אשר בסל המלאים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלהו. קלד) [ויקרא ח, לב] והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו. קלה) [ויקרא ח, לג] ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלואיכם כי שבעת ימים ימלא את ידכם. קלו) [ויקרא ח, לד] כאשר עשה ביום הזה צוה יהוה לעשות לכפר עליכם. קלז) [ויקרא ח, לה] ועל פתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו כי כן צויתי. קלח) [ויקרא ט, א] ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל. קלט) [ויקרא ט, ב] ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימם והקרב לפני יהוה. קמ) [ויקרא ט, ג] ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימם לעלה. קמא) [ויקרא ט, ד] ושור ואיל לזבח שלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם. קמב) [ויקרא ט, ה] ויקחו את אשר צוה משה אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה. קמג) [ויקרא ט, ו] ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו ויראה אליכם כבוד יהוה. קמד) [ויקרא ט, ז] ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה. קמה) [ויקרא ט, ח] ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו. קמו) [ויקרא ט, ט] ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח. קמז) [ויקרא ט, י] והחלב והכלית והכליות הקטיר מן הזבח המזבחה כאשר צוה יהוה את משה. קמח) [ויקרא ט, יא] והבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה. קמט) [ויקרא ט, יב] וישחט את העלה וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב. קנ) [ויקרא ט, יג] ואת העלה הקריבו לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח. קנא) [ויקרא ט, יד] ורחץ את הקרב ואת הכרעים ויקטר על העלה על המזבח. קנב) [ויקרא ט, טו] ויקרב את קרבן העם ויקח את שעיר החטאת אשר לעם וישחטהו ויחטא בו כראשון. קנג) [ויקרא ט, טז] ויקרב את העלה ויעש כמשפט. קנד) [ויקרא ט, יז] ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה והקטיר המזבחה מלבד עלת הבקר. קנה) [ויקרא ט, יח] וישחט את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם ויגישו בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב. קנו) [ויקרא ט, יט] ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה והמכסה והכליות וחלב הקרב. קנז) [ויקרא ט, כ] וישימו את החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבחה. קנח) [ויקרא ט, כא] ואת החזות ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה. קנט) [ויקרא ט, כב] וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם וירד מעשות החטאת והעלה והשלמים. קס) [ויקרא ט, כג] ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם ויראה כבוד יהוה אל כל העם. קסא) [ויקרא ט, כד] ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על המזבח את העלה ואת החלבים וירא כל העם וירנו ויפלו על פניהם. קסב) [ויקרא י, א] ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת ויקריבו לפני יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם. קסג) [ויקרא י, ב] ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אתם וימתו לפני יהוה. קסד) [ויקרא י, ג] ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר בקרבי אקדש ועל פני כל העם אכבד וידם אהרן. קסה) [ויקרא י, ד] ויקרא משה אל מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את אחיכם מאת פני הקדש אל מחוץ למחנה. קסו) [ויקרא י, ה] ויקרבו וישאם בכתנתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה. קסז) [ויקרא י, ו] ויאמר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו פרעותיכם אל תפרעו ובגדיכם לא תפרמו ולא תמותו ועל כל העדה יקצף ואחיכם כל בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף יהוה. קסח) [ויקרא י, ז] ומפתח אהל מועד לא תצאו פן תמותו כי שמן משחת יהוה עליכם ויעשו כדבר משה. קסט) [ויקרא י, ח] וידבר יהוה אל אהרן לאמר. קע) [ויקרא י, ט] יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתך בבאכם אל אהל מועד ולא תמותו חק עולם לדרתיכם. קעא) [ויקרא י, י] ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהור. קעב) [ויקרא י, יא] ולהורות את בני ישראל את כל החקים אשר דבר יהוה אלהם ביד משה. קעג) [ויקרא י, יב] וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר הנותרים קחו את המנחה הנותרת מאשי יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא. קעד) [ויקרא י, יג] ואכלתם אתה במקום קדש כי חקך וחק בניך הוא מאשי יהוה כי כן צויתי. קעה) [ויקרא י, יד] וחזה התנופה ושוק התרומה תאכלו במקום טהור אתה ובניך ובנתיך אתך כי חקך וחק בניך נתנים מזבחי שלמי בני ישראל. קעו) [ויקרא י, טו] שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה לפני יהוה והיתה לך ולבניך אתך לחק עולם כאשר צוה יהוה. קעז) [ויקרא י, טז] ואת שעיר החטאת דרש דרש משה והנה שרף ויקצף על אלעזר ועל איתמר בני אהרן הנותרים לאמר. קעח) [ויקרא י, יז] מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן אתה לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה. קעט) [ויקרא י, יח] הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה אכל תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי. קפ) [ויקרא י, יט] וידבר אהרן אל משה הן היום הקריבו את חטאתם ואת עלתם לפני יהוה ותקרנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום היטב בעיני יהוה. קפא) [ויקרא י, כ] וישמע משה ויטב בעיניו. קפב) [ויקרא יא, א] וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהם. קפג) [ויקרא יא, ב] דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ. קפד) [ויקרא יא, ג] כל מפרסת פרסה ושסעת שסע פרסת מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו. קפה) [ויקרא יא, ד] אך את זה לא תאכלו מעלי הגרה ומן המפרסי הפרסה את הגמל כי מעלה גרה הוא ופרסה אינו מפריס טמא הוא לכם. קפו) [ויקרא יא, ה] ואת השפן כי מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם. קפז) [ויקרא יא, ו] ואת הארנבת כי מעלת גרה היא ופרסה לא הפריסה טמאה הוא לכם. קפח) [ויקרא יא, ז] ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה והוא גרה לא יגר טמא הוא לכם. קפט) [ויקרא יא, ח] מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם. קצ) [ויקרא יא, ט] את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים אתם תאכלו. קצא) [ויקרא יא, י] וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים מכל שרץ המים ומכל נפש החיה אשר במים שקץ הם לכם. קצב) [ויקרא יא, יא] ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת נבלתם תשקצו. קצג) [ויקרא יא, יב] כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים שקץ הוא לכם. קצד) [ויקרא יא, יג] ואת אלה תשקצו מן העוף לא יאכלו שקץ הם את הנשר ואת הפרס ואת העזניה. קצה) [ויקרא יא, יד] ואת הדיה. קצו) [ויקרא יא, טו] את כל ערב לנהו. קצז) [ויקרא יא, טז] ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו. קצח) [ויקרא יא, יז] ואת הכוס ואת השלך ואת הינשוף. קצט) [ויקרא יא, יח] ואת התנשמת ואת הקאת ואת הרחם. ר) [ויקרא יא, יט] ואת החסידה האנפה למינה ואת הדוכיפת ואת העטלף. רא) [ויקרא יא, כ] כל שרץ העוף הולך על ארבע שקץ הוא לכם. רב) [ויקרא יא, כא] אך את זה תאכלו מכל שרץ העוף הולך על ארבע אשר לו כרעים מלמעלה לנתר בהן על הארץ. רג) [ויקרא יא, כב] את אלה מהם תאכלו את הארבה למינהו ואת הסלעם למינהו ואת החרגל למינהו ואת החגב למינהו. רד) [ויקרא יא, כג] וכל שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם. רה) [ויקרא יא, כד] ואלה תטמאו לכם כל הנוגע בנבלתם יטמא עד הערב. רו) [ויקרא יא, כה] וכל הנושא מנבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב. רז) [ויקרא יא, כו] לכל הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושסע איננה שסעה ופרסה לא הגרה טמאים הם לכם כל הנגע בהם יטמא. רח) [ויקרא יא, כז] וכל הולך על כפים בכל החיה ההלכת על ארבע טמאים הם לכם כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב. רט) [ויקרא יא, כח] והנושא את נבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב טמאים הם לכם. ריא) [ויקרא יא, כט] וזה לכם הטמא בשרץ השרץ על הארץ החלד והעכבר והצב למינהו. ריב) [ויקרא יא, ל] והאנקה והכח והלטאה והחמט והתנשמת. ריג) [ויקרא יא, לא] אלה בכל השרץ טמאים לכם בכל מתם יטמא עד הערב. ריד) [ויקרא יא, לב] וכל אשר יפל עליו מהם בכל כלי עץ או בגד או עור או שק כל כלי אשר יעשה מלאכה במים יבא וטמא עד הערב וטהר. רטו) [ויקרא יא, לג] וכל כלי חרש אשר יפל מהם אל תוכו כל אשר בתוכו יטמא ואתו תשברו. רטז) [ויקרא יא, לד] מכל האכל אשר יאכל אשר יבא עליו מים יטמא וכל משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא. ריז) [ויקרא יא, לה] וכל אשר יפל מנבלתם עליו יטמא תנור וכיריים יתץ טמאים הם וטמאים יהיו לכם. ריח) [ויקרא יא, לו] אך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור ונוגע בנבלתם יטמא. ריט) [ויקרא יא, לז] וכי יפל מנבלתם על כל זרע זרוע אשר יזרע יהיה טהור. רכ) [ויקרא יא, לח] ואם מים יתן על זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא לכם. רכא) [ויקרא יא, לט] וכי ימות מן הבהמה אשר הוא לכם לאכלה הנגע בנבלתה יטמא עד הערב. רכב) [ויקרא יא,